

Válka o planetu opic

Tiskový materiál k filmu

V kinech od 13.7. 2017

Před patnácti lety došlo k nevydařenému vědeckému experimentu, který dal ZROZENÍ inteligentnímu druhu opic... a zároveň viru, který málem vyhladil celou lidskou rasu. Název Simianská chřipka, pod kterým tato pandemie vstoupila do historie, přivedla lidstvo na samotný pokraj vyhynutí. Hrstka těch, kteří byli proti viru imunní, začali závidět těm, kteří zemřeli... Zatímco lidoopi se nadále rozvíjeli v tichosti hvozdu severně od San Franciska ...

Na ÚSVITU rostoucí civilizace, se lidoopi poklidně rozvíjeli mimo kontakt s lidskou rasou... Dokud nebyli objeveni malou skupinou zoufalých lidí, kteří usilovali o založení vlastní kolonie. Lidé a opice spolu zkusili soužití. Křehký mír byl ale rozbit Kobou, lidoopem, který si nedokázala odepřít pomstu na dřívějších vězňících. Caesar, vůdce opic, se marně pokoušel obnovit pořádek, ale již nebylo možné odvrátit boje, které začaly v lesích propukat.

Lidé připravení na válku vyslali tísňové volání, bez velké naděje, zda vůbec existuje někdo, kdo by ho mohl slyšet. Signál byl opětován z 800 mil vzdálené vojenské základny Joint Base Lewis-McChord, která se po pandemii stala útočištěm stovek vojáků. Tito muži a ženy byli vším, co zbylo z americké armády. Jako odpověď na zoufalé na volání byla do sekvojových lesů vyslána válečná skvadra pod vedením uznávaného plukovníka speciálních jednotek. Caesar a ostatní opice se mezitím stáhli hluboko do lesů. Ale lidské jednotky jsou jim na stopě, rozhodnuté, že lidoopy zničí jednou pro vždy. Dva roky vojáci marně pátrají po Caesarovi. Mezi muži se ale šeptá, že svému kmenu velí ze základny ukryté v hluboko v lesích.

VÁLKA pokračuje...

VÁLKA O PLANETU OPIC

O PRODUKCI

Ve snímku *Válka o planetu opic*, třetím a posledním pokračováním kritiky oceňované blockbusterové trilogie, se režisér Matt Reeves a hvězdné herecké obsazení vnoří do světa zuřícího válkou, která se v předchozích dílech rozhořela mezi rychle se vyvíjejícími opicemi a zbytkem lidské populace oslabené virem, aby se konečně určil vítěz, jež definitivně převezme vládu nad planetou. Ve spleťtém a mytickém filmu se divák stane svědkem klíčového okamžiku, který navždy určí osud lidské civilizace a zároveň sledovat vůdce lidoopů Caesara, který tentokrát při hledání zaslíbeného domova pro svůj lid, zažívá existenciální muka své rozpolcené duše, která je zmítána touhou po spravedlnosti a zároveň po pomstě.

Hlavním motivem válečného příběhu je poslední vzdor. Vzhledem k tomu, že se chatrný mír mezi lidmi a lidoopi hroutí, chystá se skupina lidských vojáků vedená plukovníkem McCulloughem na poslední boj. Caesara nacházíme v okamžiku, kdy je zasažen neskutečnou ztrátou, jež v něm probouzí nepředstavitelnou zuřivost. Ve

svém nitru svádí boj lidské výchovou se svou zvířecí podstatou a zároveň jím zmitají pochyby, zda je schopný dovést svůj kmen ke svobodě. V době, kdy empatie a soucit zmizely jak ze světa, tak z jeho vlastního srdce, musí Caesar najít odvahu a cit, aby mohl dokončit svou vizi a dát svému lidu naději v budoucnost.

Dech beroucí akce, skvělé nápady a vynikající vyprávění, posouvají *Válku o planetu opic* do nových rozměrů, jelikož jsou v ní vyobrazeny hodnoty, na kterých by se měla vystavět civilizace. Celému projektu vdechl život především mistrovský a komplexní herecký výkon Andyho Serkise, který ztvárnil roli majestátního Caesara, a také fantastické vizuální efekty společnosti Weta Digital. Do série se dále vracejí Karin Konoval, jako Caesarův důvěrný poradce, Maurice, Terry Notary jako Caesarova pravá ruka, Rocket, a také Judy Greer jako Caesarova manželka Cornelia a samozřejmě Toby Kebbell jako Koba.

Mezi nové hlavní postavy patří dvojnásobně na cenu Oscara nominovaný Woody Harrelson, který ztvární postavu plukovníka, neomaleného lidského vojáka, jež věří, že lidstvu zajistí budoucnost pouze porážka opic. Steve Zahn se objeví jako Bad Ape, osamělý šimpanz, který na obrazovky vnese humor i v těch nejtemnějších chvílích. Amiah Miller jako Nova, lidské dítě, které se stane nečekaným pojítkem mezi lidmi a opicemi. Aleks Paunovic jako Winter, ohromující, ale úzkostlivá bílá gorila. Michael Adamthwaite jako Caesarův poručík. Luca, který se spřátelí s Novou a Ty Olsson jako Rex, gorila, která pracuje pro plukovníka jako jeho osobní „klaun“. Zbrusu novou akci, která se tentokrát odehrává v zasněžené krajině drsných, ledových hor, zachytil velkolepý 65 mm film pod taktovkou mistrovského oka kameramana Michaela Seresina a Oscarem oceněného Michaela Giacchina.

Samotný Reeves, který se po úspěšném *Úsvitu planety opic* vrací zpět do režisérského křesla, má jasný cíl: vykreslit vyspělejší, vzpřímenější ale i víc emočně vyspělé a pochybovačné lidoopy, kteří nevyspívají jen po bojové, ale i po psychologické stránce. Celý vývoj se pak nejlépe odráží na postavě Caesara, jež se stále snaží udržet co nejvíce svých lidských instinktů.

Více než kdy jindy, si Reeves uvědomuje, že vývoj lidoopů zrcadlí naši nejzákladnější lidskou podstatu. „Na začátku třetího příběhu už neexistuje mír s lidmi, a právě to Caesara přivádí do hluboce emocionálního, osamělého konfliktu. Jeho vnitřní boj je o to unikátnější, jelikož se v jeho nitru snoubí lidská a opičí stránka. Caesar je dítě dvou světů, které ani do jednoho nikdy nebude patřit naplno. Jeho dřívější naděje, že se stane propojujícím mostem obou společenství, je již ta tam. Ve snímku jsme se zaměřili především na ono vnitřní dilema. Toto téma je ve své podstatě velmi univerzální a vyvolává příležitost k diskuzi o jiných tématech jako je rozdílnost inteligence, názorů, empatie, instinktu, a jak tato rozličnost formuje společnost. Jde o velmi osvětlující, ale zároveň temnou cestu,“ uzavírá Reeves.

Producent Peter Chernin, který byl od počátku klíčovou postavou při vzniku trilogie, říká: „Hned od začátku jsme celý příběh plánovali jako trilogii, která začíná narozením

Caesara, pokračuje jeho přerodem v hrdinu, a záhy chytrého a soucitného vůdce, který musí čelit spoustě překážek. Bylo nám jasné, že pokud stvoříme inteligentní opice, pak hlavním tématem bude konflikt s lidmi. Zároveň se nám líbilo vyprávění o Caesarovi pojmut jako příběh biblických rozměrů, ve kterém se s hlavním hrdinou můžeme sžít, spatřit jeho duši, nechat se inspirovat jeho činy a začít přemítat o tom, co z nás vlastně činí lidi.

“Třetí pokračování je jak road movie, válečný příběh, western i epické dobrodružství. Především jde ale o vyvrcholení příběhu, do kterého jsme se všichni tolik zamilovali,“ shrnují producent Dylan Clark společně s Rickem Jaffem a Amandou Silverovou. „Jsme svědky Caesarova zápasu s jeho vnitřními démony, ale to neznamená, že nespatriíme i záblesky světla. Je to možná nejtemnější a zároveň nejnadějnější část příběhu celé ságy.“

ZKOUŠENÝ HRDINA: SCÉNÁŘ

Jádrum příběhu *Války o planetu opic* je nejen rozhodující bitva mezi rychle se vyvíjejícími lidoopy a zoufale upadající lidskou rasou, ale také stále se prohlubující temnota duše ušlechtilého vůdce opic Caesara. Ten stojí před naléhavým morálním bojem, který navždy změní tvář světa. Začíná totiž pochybovat, že existuje naděje na uzavření míru s lidmi, které ho již mnohokrát hluboce zranilo, a začíná stále více věřit svým vrozeným zvířecím instinktům. Když se hrůza z války začne vkrádat i do srdce jeho vlastní rodiny, stane Caesar ve válce nejen proti lidstvu, ale také sám proti sobě, jelikož ho čím dál víc užírá hněv za to, čím vším musel projít a čeho všeho se již musel vzdát. Zároveň ví, že se pro dobro svého lidu, musí vzdát osobní pomsty a zvolit vyšší cestu, protože jen po té může svůj druh vyvést ze změti utrpení a chaosu.

„Caesara jsme v tomto filmu postavili před finální zkoušku,“ říká Mark Bomback, který se společně s Reevesem podílel na scénáři. „Bohužel ten test bude pro Caesara velmi nepříjemný. Lidoopi mají potíže a on konečně začne chápat, co všechno bude muset udělat, aby jeho druh na planetě zaujal dominantní místo.“ A Reeves dodává: „Rozsah tohoto filmu je monumentální. Už od první minuty je Caesar postaven před náročné a epické zkoušky. Snímek je velkolepý. Když totiž opice opustí svůj úkryt v sekvojových lesích, stanou tváří v tvář většímu světu.“

Jako inspirace pro panoramatické scény filmu a mýtickou atmosféru Reevesovi sloužily snímky ze zlatého filmového fondu napříč historií filmu. Pouštěl si především Kurosawavy samurajské eposy a westerny s Clintem Eastwoodem – právě tyto snímky totiž mají s *Válkou* společnou kombinaci vnitřního konfliktu hlavního hrdiny a komediální prvky protkávané tématy vytrvalosti, oběti, věrnosti, zběsilosti, hrdinství a proplouvání skrz tabu šedých morálních zón, jež vyplouvají na povrch v momentech toho největšího zoufalství a nejistoty. „Součástí celého vzrušujícího procesu je také

příležitost propojit klasické formáty vyprávění s novými digitálními technologiemi a tím stvořit něco naprosto unikátního," dodává Reeves.

Na Caesarově epické cestě se setkáme s klasickým bojem dobra a zla jako je zkouška věrnosti a znovuobjevení odvahy, kdy je hlavní hrdina nucen vzdát se osobního snu o pomstě a upřednostnit dobro celého svého druhu, který by jinak mohl čelit porážce. „V třetím příběhu jsme se rozhodli vzít Caesara na to jediné místo, kam jsme si mysleli, že by nikdy nezašel," vysvětluje Bomback. „Je to naprosto překvapivé, protože nikdo by si nemyslel, že by Caesar byl někdy schopen nenávisti, nebo navždy zpřerhat pouta s lidskou populací. Ale nyní se nachází v situaci, kdy poprvé doopravdy chápe význam nenávisti. Jeho vnitřní změna je děsivá pro něj i jeho okolí, pro něž byl Caesar vždy pevným morálním pilířem. A když se tento pilíř začne viklat, na jakých základech pak má celá společnost pevně stát? A právě tohle je hlavní motiv celého snímku.“

Reeves dodává, že scénář přiměl jeho samého i Bombacka ponořit se do Caesarovy duše ještě hlouběji než kdy předtím. Současně se ale také soustředili na zoufalý a zběsilý boj lidí, kteří jsou odhodlaní odstranit lidoopi předtím, než bude příliš pozdě. Výsledkem je epická výpověď o čistotě a jednoduchosti dobra, která se rozehrává v technicky vybroušených kulisách. „V tomto monumentálním příběhu se Caesar dostává do úplně nové pozice, protože tentokrát musí bojovat sám," vysvětluje Reeves. Ale i když se příběh soustředí na ty nejintimnější části Caesarovi duše, stále si drží úroveň velkého snímku, protože na rozdíl od předchozích částí je nejen válečným filmem, ale i výpravným příběhem o migraci.“

Závěrečná kapitola trilogie také slouží jako zakončení rozsáhlého příběhu, který začal virem Simianské chřipky, který oslabil lidstvo a zrodil nový druh inteligentních lidoopů, a vyústil v nevyhnutelné střetnutí dvou ras, které může mít pouze jednoho vítěze. „To, čeho jsme ve *Válce* svědky, už dávno není pouze Caesarův příběh. Je to úsvit nové civilizace. To, co se právě teď děje, se záhy stane součástí mytologie, kterou si v budoucnu budou předávat generace, protože Caesar se snaží svůj lid přivést do Země zaslíbené," zdůrazňuje Bomback.

Neskutečný rozsah projektu popoháněl herce i tvůrce do nových neprobádaných oblastí. V hledáčku byly nejenom perfektní herecké výkony, ale i vysoký důraz na vizuál a technickou stránku. *Zrození planety opic* bylo bez pochyby průlomem, *Válka* je pak důkazem toho, kam daleko až může vývoj pokročit.

„Byl to evoluční proces," poznamenává Peter Chernin. „Ze začátku jsme se zcela nesmyslně obávali, protože jsme od nikoho nikdy neviděli nic podobného kýženému výkonu, který měl být velmi věrohodný a emotivně strhující. Všechno se změnilo, když jsme dokončili první film. Vědomí, že jsme schopni vytvářet realisticky vnímavě působící lidoopy, nám dalo možnost hlouběji rozvinout celý příběh. Jednou z nejvíce osvobozujících věcí na této franšíze je fakt, že máme šanci úplně novým způsobem prozkoumat emocionální vyprávění, a to především právě proto, že ho vytváříme v

smyšlené vizi společnosti, která sice nikdy neexistovala, ale má se velmi podobat té naší. A to byla velkou zábava.“

Reeves je pro Chermina zásadním pohonem, který dal celé franšíze nový spád. „Úroveň akcí, efektů, hraní ostatních částí, byla pro Matta velkým skokem do neznáma, ale naštěstí měl tentokrát dostatek času a prostoru, aby film naplánoval tak, jak si představoval. Ve filmu jsou stejně fenomenální akční sekvence jako v nejlepších akčních snímcích. Ale co je nejdůležitější, Matt byl naprosto posedlý emotivní stránkou celého vyprávění a chtěl z této opičí ságy udělat velmi humanistický příběh lidských rozměrů.“

"Třetí díl přináší do kin ještě větší spektakl, více intenzity, humoru a zve na největší cestu," uzavírá Dylan Clark. "Hloubka a věrohodnost, které Matt a Mark vnesli do scénáře, nás inspirovaly, abychom k filmu přistupovali ještě s větší zodpovědností než kdy předtím."

EVOLUCE I LEGENDA: ANDY SERKIS JAKO CAESAR

Válka o planetu opic vyše hlavního hrdinu Caesara - krále nového rodu primátů, který se ve velmi krátkém čase naučil rozvíjet svou mysl, mluvit a vnímat svět komplexně – na cestu skutečného vůdce, jež musí projít vnitřním bojem, aby mohl vybojovat i ten pro svůj lid. Už na konci *Úsvitu planety opic* Caesar musel zničit svůj nejdůležitější morální kodex, když musel zabít člena vlastního rodu, drahého přítele Koba, kterého svrhl do propasti.

Teď, dva roky po jeho smrti, pronásledují Caesara vzpomínky a výčitky ještě víc, než kdy předtím, a eskalují ve chvíli, když se válka vkrade až do jeho rodiny. Lidská rasa se stále snaží zvítězit, decimuje komunitu lidoopů a láká je na svou stranu. Caesarovi je čím dál víc jasné, že mír mezi dvěma kmeny byl jen naivním přáním. Jestliže se nedokáží dohodnout a on se nemůže spolehnout na svůj rod, z něhož někteří přecházejí na druhou stranu barikády, pak jak daleko může celá věc zajít? A jestli nějaká hranice existuje, dokáže se Caesar udržet a nepřekročit ji zrovna teď, když si sám prochází vlastním peklem?

Roli Caesara si opět zopakoval zkušený Andy Serkis, který již sklídl celosvětové uznání za výkon v předchozích dvou dílech. Tentokrát svou postavu provede ještě riskantnějším a psychologicky náročnějším vývojem. Caesar není první digitální hrdina, kterého Serkis ztvárnil. Známý je také díky postavě Gluma z trilogie *Pán prstenů*. Přesto, že za Gluma obdržel velké uznání, neusnul na vavřínech. Sám herec říká, že fakt, že se mohl s Caesarem vydat na cestu plnou vnitřního rozpolcení a spalující bolesti až po opětovné nalezení síly a ušlechtilosti hodné pravého vůdce, byl největší výzvou a zároveň odměnou, jakou mohl ve své kariéře dostat. „Mít šanci

zahrát si tak komplexní vývoj postavy – od dětství, až po přerod ve vůdce, který stojí na složité životní křižovatce, byl neuvěřitelný zážitek,“ dodává Serkis.

Pro Matta Reevese však Andy Serkis do Caesarova monumentálního příběhu přinesl ještě něco navíc. „Andy je jednoduše jeden z nejlepších a nejsilnějších herců, s kterými jsem kdy pracoval,“ říká režisér. „V tomto filmu musel projít emocionálními extrémy, mnohem hlubšími a bolestivější než v předchozích dvou dílech. Bylo úžasné sledovat, jak až daleko dokázal jít. Naše spolupráce je pro mě jedním z největších potěšení.“

Příběh *Války* se otvírá v momentě, když Caesar ztrácí pevnou půdu pod nohama. Touží po osobní pomstě, ale zároveň ví, že jeho rod k němu vzhlíží jako k poslední šanci na život v bezpečí a svobodě. Serkis pojal tuto roli jako osobní výzvu, aby své postavě vštípil co nejvíce lidskou podstatu, která je na jednu stranu temná, ale na druhou se do ní publikum může vcítit, pochopit ji a sžít se s ní bez ohledu na její fyzickou formu.

První úkol byl odhalit, že se pod Caesarovým svalnatým zevnějškem skrývá i hluboká zranitelnost. „Hned v úvodu *Války* vidíme, že je komunita lidoopů rozdělena,“ vysvětluje Serkis. „Caesar se stále snaží udržet své lidi i sám sebe pohromadě, ale jako vůdce musí nést hluboké a bolestné břemeno a zároveň se pokusit z posledních sil zachránit, co je rozbité. Caesar je dítě obou světů, jak lidského, tak opičího, takže si nepřeje přihlížet ničení ani jednoho z nich. Ale sám je lidoopem a musí bojovat za přežití vlastního druhu.“

Pak ale Caesar zažije nejhorší okamžik svého života a dojde k smutnému závěru, že rasa lidí a primátů nikdy nemohou žít pospolu. Serkis pokračuje: „V tu chvíli Caesar vykročí na monumentální cestu. Překračuje hranici světa, který dosud znal, až do temného podsvětí pomsty, ze kterého se nelze jen tak vymanit. Spadne do hlubin temnoty a vzteku, do místa, z něhož není lehké povstat zpět. Po všem, co již prožil, se stal smutnějším, ale zároveň bezcitnějším a téměř ztratil lepší část sebe sama. Kdysi dávno byl Caesar někdo, kdo raději zbraň zničil, než aby ji použil. Ale najednou je v situaci a je mu jasné, že pro záchranu vlastního druhu použije jakýkoli prostředek potřebný k porážce lidí. To vše je ještě poháněné osobní touhou po vendetě proti plukovníkovi.“ Díky tomu, že u lidoopů roste inteligence, která je čím dál víc odděluje od zvířat, může ve *Válce* Serkis ještě více prozkoumat Caesarovu osobnost. Caesarův stále se zlepšující projev dovoluje Serkisovi postavu ještě lépe emočně vykreslit a podtrhnout kontury jeho osobnosti. „V prvním filmu jsme se seznámili s počátkem vývoje lidoopů. Caesar používal ke komunikaci znakovou řeč, ale začal se učit formovat jazyk. V druhém snímku jsem o Caesarovi začal smýšlet víc jako o lidské bytosti, jelikož se začal vyjadřovat v souvislých rozvinutých větách a také pochopil váhu vlastních slov,“ vysvětluje Serkis. „Nyní už Caesar mluví plyně a to změní, jak k věcem přistupuje i to, co si myslí sám o sobě a svém okolí.“

„Bylo opravdu úžasné mít možnost prozkoumat mysl bytosti, která na všech úrovních prochází neustálou změnou. Co se týče fyzického projevu, Caesar při hovoru víc a víc používá gestikulaci, takže působí jako člověk v opičím těle. Vývoj má ale i stinnou stránku. S tím, jak roste jeho inteligence, věci, které prožil, se pro něj stávají o mnohem více skličující,“ dodává Serkis. Filmaři byli během natáčení fascinováni, jak obětavě Andy Serkis vložil část vlastní osobnosti do Caesarova psychického vývoje, a tím, jak dokázal zachytit mnoho protichůdných emocí. „Andy je srdce a duše celého projektu. Od začátku věděl, že hrozilo nebezpečí, že primáti nebudou působit přesvědčivě. Ale od prvního dne dal najevo, že vše bere velmi seriózně. Nastudoval chování, gestikulaci i grimasy opic a ve svém studiu po celou dobu natáčení tří filmů neustal. Jen tak mohl dokonale ztělesnit vůdce opic Caesara s úrovní hodnou shakespearovského dramatu,“ popisuje Chernin. „Tato role byla bezpochyby tou nejkompexnější a nejnáročnější, jakou kdy Andy ztvárnil,“ dodává Clark. „Díky svým neobyčejným schopnostem stvořil bytost mýtických rozměrů.“

Woody Harrelson, který ve filmu hraje plukovníka, jenž se s Caesarem setká hned na několika emočních úrovních, byl výkonem Serkise zaskočen. „Andy je jedním z nejnadanějších herců, se kterými jsem měl tu čest spolupracovat,“ přiznává Harrelson. „Byl jsem v šoku z toho, kolik toho dokáže říct beze slov. Myslím, že jsem se nikdy nesetkal s někým, kdo umí tak dokonale hrát očima. Sám se s ním nemohu vůbec srovnávat. Je vážně unikát. Někdy jsem mu dokonce začal tleskat, když jsme dokončili scénu.“ Serkis ale dodává, že vše bylo možné jen díky faktu, že Reeves stvořil příběh, ve kterém hraje hlavní roli především vývoj Caesarovi osobnosti, ale zároveň kladl i velký důraz na vizuální stránku, která vše přivedla k životu. „Mattova vášeň nezná konce,“ říká Serkis a dodává: „Má neuvěřitelné oko a klade velký důraz na vizuální stránku každé scény, nikdy však na úkor hereckého výkonu. Snaží se najít opravdové a pro diváka uchopitelné emoce dokonce i v tom nejvíce nepřátelském prostředí.“

Serkisovou inspirací při stvoření Caesara byl možná i fakt, že v každém z nás je trochu zvířete. Tento fakt je nejvíce patrný právě ve Válce, kdy Caesar zažívá stejný konflikt, jako lidstvo tolikrát skrz historii, ale vidí ho přes oči kdysi divokého zvířete. „Myslím, že to, že se díváme mnoho klasických lidských situací, skrz oči lidoopů, nám umožní propojit se s našimi emocemi na ještě hlubší úrovni,“ říká Serkis. "Víme, že opice jsou ve zvířecí říši našimi nejbližší příbuznými - jsou z 97% stejní jako my - a i tak na ně pohlížíme jako na velmi odlišné. Možná teprve ve chvíli, kdy jim dáme možnost promluvit a podívat se na svět přes skrz jejich pohled, uvidíme o dost lépe i sebe sami.“

POSLEDNÍ BOJOVNÍK ZA LIDSTVO: WOODY HARRELSON JAKO PLUKOVNÍK

Je poslední zoufalou nadějí pro lidstvo a je zároveň jedním z nejobávanějších nepřátel opic. Tento nemilosrdný válečník neochvějně věří, že právě on a jeho skupina vojáků, jsou posledním odbojem proti narůstající nadvládě lidoopů. Jeho snaha o zachování lidské civilizace pramení z vědomí, že Simianský virus, díky kterému se opice vyvíjejí

neobvykle rychle, má opačný účinek na lidi – přicházejí o schopnost řeči. Plukovník je tedy plně rozhodnutý, že musí opičího vůdce zbavit jeho moci. Čím více poznává Caesarovo nitro, tím více si uvědomuje, že dny lidí budou sečteny, pokud stále chytřejší lidoopi nebudou zastaveni.

„Caesar je vůdce ověnčený aurou bojovníka za spravedlnost, je to žijící legenda. Plukovník tedy věří, že když se mu povede najít způsob, jak se ho zbavit, opice budou rozděleny a lidé získají příležitost, jak se zotavit,“ popisuje Matt Reeves. Spoluautor Mark Bomback dodává: „Chtěli jsme pro plukovníka nastavit laťku co nejvýše. Záměrem bylo, aby byl stejně líbivý, jako kdokoliv mezi opicemi, aby kult jeho osobnosti, který kolem sebe buduje, byl pro diváky co nejvíce uvěřitelný. Vzhledem k tomu, že pro lidstvo jde o přežití za jakoukoliv cenu, jsou uplatňovány i drastické metody.“

K vytvoření postavy potřebovali tvůrci sehnat herce s výjimečným charisma, někoho, kdo by v kontrastu s majestátními opicemi dokázal ztělesnit směsici lidského odhodlání i zoufalství. Studio se proto obrátilo na Woodyho Harrelsona, dvojnásobného kandidáta na cenu akademie, který si už v letošním roce zahrál velmi odlišné role ve snímcích *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* a *The Glass Castle*.

„Woody je neuvěřitelně chytrý, nápaditý a vnímavý herec,“ říká Reeves. „Nejdůležitější bylo, abychom postavu plukovníka co nejvíce polidštili. Chtěli jsme, aby publikum mělo co největší pochopení pro jeho činy. Woody za námi přišel s několika nápady a ty byly tak dobré, že jsme je spolu s Markem vepsali hned do scénáře.“ Harrelson představuje postavu plukovníka jako někoho, jehož přesvědčení a odhodlání je pro něj důležitější, než vlastní život. „Plukovník je někdo, kdo přemýšlí pouze ve vojenských termínech. Válka je to jediné, čemu rozumí,“ popisuje Harrelson. „Když vidí, že opice přebírají vládu nad světem v důsledku Simianské chřipky, cítí, že je jeho povinností jako lidské bytosti, využít svých schopností a za každou cenu lidstvo zachránit.“ Petr Chernin se přidává: „Woody plukovníka nehraje jako klasického záporáka, ale jako někoho, kdo věří, že bojuje posvátnou válku za přežití vlastního druhu. Vidíte na něm, že Caesara obdivuje, hluboce respektuje, protože stejně jako on čelí temné stránce své duše.“

Ačkoli je plukovník úhlavním nepřítelem opic, Harrelson poznamenává: „V každé válce se vám sympatie stácejí podle strany, na které jste. Pro lidi, kteří byli svědky zničení své civilizace, je postava plukovníka zosobněním naděje. V celkovém vyznění příběhu, je ale snadnější jej vnímat jako zápornou postavu, já se ho ale snažím vnímat jako někoho, kdo na svých bedrech cítí povinnost udělat v době temna vše nezbytné a důležité pro přežití lidstva.“

Reevesova angažovanost a zapálenost pro projekt byla pro Harrelsona velkou inspirací a hnacím motorem. „Matt má o celém projektu neuvěřitelně komplexní představu a při jejím naplňování je naprosto neúnavný. Ničeho nenechá, dokud nemá

pocit, že to nenatočil správně. Když jsem viděl jeho smysl pro dokonalost, musel jsem před ním každý den smeknout.“

Stejně jako byl Harrelson motivován Serkisovým výkonem, i Serkise inspirovalo Harlesonovo ztělesnění plukovníka. „Jedno z největších potěšení, které jsem při práci na filmu zažil, byla spolupráce s Woodym,“ říká Serkis. „Při natáčení jsme se spolu velmi sblížili. Je to velmi upřímný člověk, takže je velmi autentický i jeho herecký projev. Jeho výkon byl dechberoucí. Máme spolu několik velkých a emocionálně vypjatých scén, ve kterých to mezi námi musí skutečně jiskřit a Woody v nich byl naprosto nepřekonatelný,“ vypráví nadšeně Serkis a pokračuje: „Woody a já jsme se na sebe skutečně napojili, stejně jako naše postavy. Caesar a plukovník spolu totiž sdílí jistý druh empatie, a to i navzdory skutečnosti, že stojí na opačných stranách barikády. Woody tento zvláštní druh respektu pochopil skvěle. Díky němu jsem dokázal pochopit i Caesarovu ambivalenci. Plukovník v jeho podání, není totiž typický darebák. Má mnoho klasicky lidských a upřímných emocí, že si ho váží i Caesar.“

K plukovníkovým pomocníkům patří i jeho věrný voják přezdívaný 'Kněz'. Tuto klíčovou roli ztvárnil Gabriel Chavarria, který se proslavil seriálem *East Lost High*. Chavarria chápe, proč je jeho postava stále oddaná plukovníkovu vedení i přes přibývající výhrady. „Kněz následuje jeho vedení, protože je plukovník jediný, kdo má v této postapokalyptické době vizi, jak z celé situace uniknout.“ Tato loajalita je však narušená ve chvíli, kdy v Caesarovi spatří lidské rozměry a zjistí, že možná oba bojují za stejnou věc.

ZTRACENÉ DÍTĚ: AMIAH MILLER JAKO NOVA

Jedna z nejpřekvapivějších postav ve *Válce o planetu opic* není opice nebo dospělý člověk... ale odvážné malé děvče. Lidské dítě zpuštěné virem, které dostalo jméno Nova, se pro lidoopy stane nezbytnou součástí cesty za novým domovem.

Reeves i Bomback se nechali postavou Novy doslova okouzlit. „Je to malá, zdánlivě osiřelá dívka, která žije s lidoopy. Matt i já jsme ji od začátku brali tak trochu jako postavu z nějaké pohádky. Existuje mnoho příběhů o tom, jak se malé dítě ztratí v lese a ujmou se ho divoká zvířata, - ať už je to Mauglí, nebo Tarzan. Tyto příběhy byly naší inspirací při psaní Novy. A její jméno je samozřejmě takový malý odkaz na původní film.“

„Jednou z nejkrásnějších a nejdůležitějších věcí, které postava Novy ztělesňuje, je důkaz, že i v takto rozděleném světě dokáží znepřátelené rasy skrz dětskou nevinnost najít společný vztah,“ říká Peter Chernin. „Právě v okamžiku, kdy je Caesar rozhodnutý, že už nikdy nemůže vzít lidskou rasu na milost, se ho Nova dokáže dotknout tak, jak nikdo jiný. V postavě Novy se zrcadlí hrůzy způsobené Simianským virem a také, jak je pro lidstvo podstatné přežít.“

Tato náročná role byla svěřena nepříliš zkušené dvanáctileté herečce Amiah Miller. „Amiah hraje velmi intuitivně. Během kamerových zkoušek jsem jí řekl, ať zahodí scénář a pokusí se co nejvíce vcítit do opic. Svým výkonem absolutně předčila svůj věk. Stala se členem naší rodiny. Má před sebou velkou budoucnost, nemůžu se dočkat, až jí uvidím v dalších filmech.“

Jelikož se Nova nejvíce spřátelí s orangutanem Mauricem, který ji pomůže začlenit se do opičích světa, strávila Amiah nejvíce času s Karin Konoval, která Maurice hraje. „S Amiah jsme musely navázat velmi silné pouto,“ popisuje Konoval. „Začaly jsme tím, že jsme se stejně jako Maurice a Nova seznámily beze slov. Naštěstí mezi námi pouto vzniklo od prvního okamžiku a časem jen víc a víc posílilo. Bylo to doslova magické.“

"Matt, castingový ředitel Deb Zane a já jsme shodli na tom, že Novu nemohl hrát nikdo jiný, než právě Amiah,“ dodává Dylan Clark.

TEN, KTERÝ UPRCHL: STEVE ZAHN JAKO BAD APE

Stejně tak, jako postava Novy je v příběhu nový i Bad Ape. Inteligentní šimpanz, který uprchl ze zoologické zahrady, sám se naučil lidské řeči a teď se snaží přežít v neustále se měnícím světě tak dobře, jak jen to jde. Jeho postavu ztvárnil herec Steve Zahn, který se objevil například ve filmech *Klub poslední naděje* či *Temném úsvitu*.

„Bad Ape je stěžejní postava, ve které se odráží velkolepost celého příběhu. Dokáže být velmi vtipný, ale to není vše. Díky němu si uvědomíte, že se virus rozšířil po celém světě, ne jen v San Francisku. Všude na světě jsou inteligentní opice, což navazuje na základní příběh *Planety opic* z roku 1968. Bad Ape patří rozhodně k našim nejoblíbenějším postavám,“ říká o nové postavě režisér Matt Reeves.

„Psaní Bad Apea jsme si užili, byla to zábava,“ dodává Matt Bomback. „Je to super postava, takže jsme si museli dávat pozor, aby na sebe nestrhla příliš mnoho pozornosti a neukradla si celý film pro sebe. Museli jsme se při psaní dost krotit. Chtěli jste totiž, aby i ostatní lidoopi měli stejný prostor“ přiznává scénárista.

Bad Ape byl skvělá postava již na papíře, proto nikoho nepřekvapí, že když se role chopil Steve Zahn, dostala postava ještě větší rozměr. „Jsem velký fanoušek Stevovy práce. Vždycky jsem na něm obdivoval, jak dokáže být vtipný, ale zároveň velmi empatický. Ale nebyl jsem zdaleka připravený na to, co dokázal předvést v roli Bad Apea,“ říká Reeves. „Do postavy vtiskl tolik života a humoru. Ale co je důležitější, vnesl také hlubokou dávku emocí, které dokonale vystihly podstatu Bad Apea.“

Zahn byl nadšený, že mohl vdechnout život postavě, která se kompletně změní ve chvíli, kdy zjistí, že jeho druh povstal a formuje základy nové společnosti. „V momentě, kdy se s ním seznámíme, jsou to roky, co se Bad Ape naposledy setkal s někým vlastního druhu,“ vysvětluje Zahn. „Žil v osamění, něco jako trosečník. Mluvit se naučil díky pracovníkům v zoo. A od nich taky dostal svoje jméno. Bad Ape, neboli Špatný opičák. Přitom je jeho pravým opakem. Když byl v zoo, snažil se ale na všechny vyžrát, proto Opičák. 'Opičáku, opičáku' volali na něj. A už mu to zůstalo.“

Válka o planetu opic je pro Zahna první digitální rolí. „Myslel jsem si, že to bude hodně technické, ale nakonec jsem si připadal, jako bych hrál v divadle,“ popisuje Zahn. „Připomnělo mi to divadlo, protože postava Bad Apea je trochu teatrální, což znamenalo, že jsem se musel soustředit jak na psychickou, tak i fyzickou část role.“

CAESAROVO SVĚDOMÍ: KARIN KONOVAL JAKO MAURICE A TERRY NOTARY JAKO ROCKET

Když se v Caesarovi začíná probouzet temný morální boj, jeho nejbližší se v něj stále snaží udržet víru jako v dobrého vůdce. To platí zvláště o Mauricovi, který se snaží v Caesarovi znovu probudit toho spravedlivého vůdce, kterým kdysi býval. Roli orangutana si již po třetí zopakovala Karin Konoval, která společně s její postavou přináší do příběhu moudrost. „Karin se úžasná,“ nešetří chválou Matt Reeves. „Její schopnost v Mauricovi zažehnout život je fantastický. Během let si k orangutanům vytvořila až duchovní pouto a její výkon mě vždy nepřestává fascinovat.“

Konoval svou postavu Maurice velmi respektuje, ač hraje roli jiného pohlaví a dokonce i druhu. „Orangutani si jsou velmi vědomi svého druhu a také své vlastní osobnosti. Maurice je velmi všímavý, a pokud něco udělá, tak to je z hlubokého přesvědčení. Řekla bych, že je takové Caesarovo svědomí. Je to jeho rádce a tím dokonale doplňuje Caesarův úděl a poslání vůdce.“

Ačkoli není Konoval žádná začátečnice a svou postavu zná již velmi dobře, stále se snažila jít hlouběji do Mauricovi duše. Před natáčením *Války* trávila čas s Towan, pravděpodobně nejstarším orangutanem. Lidoop, který miloval malování, jí nechal nahlédnout do svého života. Bohužel krátce po dokončení natáčení *Války o planetu opic* zemřel. „Díky němu se zrodil Maurice,“ vzpomíná na svého 'partnera' Konoval. „Ráda bych mu poděkovala. Mám pocit, že jsem mu svou vděčnost měla dát ještě víc najevo. To, že jsem díky němu mohla pozorovat život orangutanů, poznat jejich způsob myšlení i mluvy a stát se součástí celého jeho světa, byl neuvěřitelný dar, za který budu navěky vděčná. Nic nedokáže překonat pohled jeho očí. A právě ty mě inspirovali v stvoření Maurice.“

Ve Válce prozkoumáme nové hlubiny Mauricovi duše, když se rozhodne ujmout osiřelé holčičky Novy, s kterou naváže silné pouto. „Bylo úžasné hrát orangutana, který poznává novou lidskou bytost,“ říká Konoval. „Mít možnost hrát Maurice pro mě bylo tou nejlepší zkušeností.“ Andy Serkis přiznává, že výkon Karin Konoval v něm zažehl inspiraci. „Karin do role vnáší srdce a duši. Snaží se zvířeti porozumět, a díky tomu je její výkon tak autentický,“ popisuje Serkis.

Jako Caesarova pravá ruka se v roli Rocketa vrací i úspěšný herec a choreograf Terry Notary. Ten si zopakoval i práci pohybového trenéra celého obsazení. „Terry Notary je takový 'Opičí mistr'. Ke své práci přistupuje s čirou radostí a vášní, že je to pro všechny nakažlivé. Nejen, že díky němu oživil Rocket, ale i mnoho dalších lidoopů, protože všechny herce naučil, jak je nejlépe ztvárnit. Je to opravdový umělec,“ nešetří chválou Reeves.

„Je to Caesarův důvěrník a nejlepší přítel. Ale až ve třetím pokračování našel hlavní poslání svého života – udržet Caesara v bezpečí,“ popisuje svou postavu Notary. „Rocket si už prožil podobné emoce, kterými se Caesar prochází v tomto filmu a snaží se ho před nimi chránit.“ Notary dodává, že Rocket věří v to, že by Caesarovi měl během jeho trápení poskytnout soukromí a dát mu prostor poprat se s emocemi. „Rocket ví, že Caesarův hněv je nebezpečný, ale zároveň je mu jasné, že si jím musí projít sám. Proto se snaží držet si odstup, ale zároveň svého přítele držet na uzdě, aby byl stále dobrým vůdcem, což je pro oba výzva.“

Serkis byl Notaryho podporou nadšený. „Postava Rocketa je pro dějovou linku stěžejní. Je to Caesarův nevěrnější přítel a Caesar nikomu nevěří tak, jako jemu,“ doplňuje Andy Serkis a Terry Notary dodává: „Na Andym je nejúžasnější to, jak umí pracovat s emocemi bez toho, aby je musel dávat okatě najevo. Ukazuje nám Caesarovo zraněné srdce přímo na dlani takovým způsobem, ze kterého až mrazí.“

ZVÝŠENÍ LAŤKY VIZUÁLNÍCH EFEKTŮ

Vývoj špičkové technologie zachycení pohybu – technologie, která dokáže zaznamenávat i ty nejnepatrnější nuance všech gest a emocí animovaných postav prostřednictvím lidských herců – vedla k vytvoření několika nejpamátelnějších filmových bytostí, včetně lidoopů ze *Zrození planety opic* a *Úsvitu planety opic*.

Slučování této technologie s lidským pohybem se rozhodně nezastavilo, naopak, laťka stále stoupá. Andy Serkis věří, že došlo k průlomu, jak herci přistupují k roli, která je touto technologií zaznamenávána. Caesar, kterého vidíme na plátně a Caesar, který slouží jako Serkissova látka pro porozumění role, nejsou dva odlišné světy.

„Herci začínají chápat, že pokud musí ztvárnit roli, pro kterou jim nasnímají pohyb a až pak postavu digitalizují, tak nejsou pouze zastupitelem dané postavy, ale musí se jí doopravdy stát. Podle mého názoru není žádný rozdíl mezi rolí v obleku se senzory

snímajícími pohyb a klasickou rolí v kostýmu a make-upu. Vůbec žádný. Serkis vzpomíná, jak na začátku mluvil s Woody Harrelsonem o tom, že doufá, že ačkoli na sobě jeden z nich bude mít oblek pro snímání pohybu, budou oba stejně ponořeni do svých postav. „Když herci čelí jeden druhému a jeden z nich je v obleku na zachycování pohybu, tak to může být dost těžké na zvyk. Ale jakmile spolu začnete komunikovat, zjistíte, že mimo kamery na hlavě a teček na obličejích jste stejně oba dva fantazijními postavami.“

Novou výzvou pro Serkise tentokrát bylo vyjádření plného rozsahu Caesarova hlavního dilema. „Doslova každá scéna, ve které je Caesar, má temný emocionální nádech. Klíčem tedy pro bylo, abych se svou postavou zacházel stejně, jako kdyby šlo o roli, ve které na sobě nemáte oblek se senzory. Nejde o pantomimu. Pokud chcete dosáhnout skutečných hloubek lidské psychiky, musíte s rolí zacházet stejně, jako s kteroukoli jinou. A aby se mohlo něco takového povést, musíte se před kamerou obnažit úplně novým a ještě niternějším způsobem,“ vypichuje Serkis.

Štáb filmu se opět s vizuálními efekty obrátil na umělce z Nového Zélandu z Weta Digital. „Spolupráce s Danem Lemmonem a vůbec všemi umělci ze společnosti Weta je velmi inspirující,“ říká Reeves. „Neustále zvyšují laťku toho, co je možné vytvořit, a výsledky v tomto filmu jsou jednoznačnou špičkou, jaké je dnes možné dosáhnout.“

Společnost Weta Digital pokračovala ve vývoji technologie během natáčení všech tří filmů. Proto mohla zajistit možnost prohlédnout si digitální úpravu už během natáčení. „Když jsme natáčeli *Zrození planety opic*, tak nikdo ještě nezkoušel snímat pohyb v otevřených prostorách, nebo mimo zvukové kulisy. A my jsme se rozhodli natáčet střelbu v lese,“ vzpomíná Peter Chernin. „Tentokrát budeme natáčet na vrcholcích hor a ve sněhu. Lidé si ani neuvědomují, jak komplexní celý proces je. Jedna z nejtěžších věcí je například digitální kožešina. Zábavný, je ale fakt, že dost lidí se stalo vizuálními umělci právě díky původní *Planetě opic*, kde je ale celkového dojmu docíleno jen make-upem a kostýmy, a díky tomu byla i tak krásně imaginativní. A dnes tito lidé posouvají hranice CG animace, aby vytvořili obrazy jako opice jedoucí na koni ve sněhu. Je to skutečně neuvěřitelné.“

„Weta nám umožnila dělat věci, které před tím existovaly jen v našich fantaziích,“ dodává Dylan Clark. „Weta je nejlepší,“ přidává se spoluautor a producent VFX Ryan Stafford, který také pracoval na předchozích filmech. „Dělají nejlepší postavy, jsou nejlepší v kožešinách a jsou perfektní i v kreativní kooperaci s filmovým štábem.“

Vedoucí společnosti Weta, Dan Lemmon, který byl i za předešlé dva díly nominovaný na Oscara, vysvětluje, že technika pro snímání pohybu se vyvinula asi stejně rychle a dramaticky jako postavy opic ve filmu. Limity se rozplývají, nástroje pro animace obličejů v reálném čase nyní umožňují umělcům provést komplexní a detailní změny přímo při natáčení. Díky tomu mohou ctít věrnost hereckého výkonu, a zároveň mít v jedné scéně stovky postav. „*Zrození planety opic* bylo poprvé, co jsme technikou zachytili pohyb v otevřeném prostředí. To se ještě nikdy předtím nepovedlo. Byla to

skvělá zkušenost, kterou jsme se hodně naučili, a naše renderovací technika se od té doby dramaticky zlepšila. Všechny naše kožešinové systémy, to jak modelujeme, způsob, se kterým se hýbe světlo na scéně, detailnost jednotlivých materiálů, jednoduše úroveň realismu, kterou uvidíte v tomto filmu, je mnohem vyšší, než v kterémkoli jiném," říká Lemmon.

Další výzvou pro Wetu byl fakt, že v bojových scénách je více klíčových a tím pádem detailněji propracovaných opic, navíc opice samotné se o dost více vyvinuli, a proto jsou i jejich výrazy a mluva sofistikovanější. „Přesvědčivá mimika obličejů a synchronizace rtů jsou velkou výzvou. Abyste to udělali pro jednu postavu, tak je to dost těžké, ale když se nám náš tým rozšířil, zaměřili jsme se na to, co všechno dokážeme udělat s obličejem, abychom ve výsledku došli, co nejuvěřitelnějšímu zážitku. Vylepšila se nejen technologie, ale i umění," říká Lemmon.

Válka o planetu opic je dalším milníkem pro digitální zachycování pohybu. Poprvé na plátně můžeme vidět její použití v extrémním počasí, včetně sněžení. Lemmon popisuje tento náročný úkol: „Museli jsme podniknout proces, který sám o sobě je považovaný za velmi náročný a opatrně ho přemístit do teplot pod bodem mrazu, sněžení a sněhového tříštění světla. Je to vzrušující, protože jsme otevřeli možnosti využívání techniky ke snímání pohybu, kterou dnes můžete využít už pro jakékoli prostředí, a stejně se vám povede zachytit všechny nuance, které vidíte na živém herci.“

Ryan Stafford byl dohlížitelem přibližně nad 50 pracovníky v oblasti vizuálních efektů, desetičlennou skupinou kameramanů, která měla k dispozici 35 až 45 kamer pro digitální snímání pohybu, stejně jako nad zástupem sběračů dat, zeměměřičů a fotografů, kteří shromažďovali údaje o každém kousku terénu, ve kterém se natáčelo. Jen samotné měření byla obrovská spousta práce. „Protože jsme během natáčení nevěděli, který prvek bude nakonec přetvořen do CG, museli jsme prozkoumat každý centimetr. Bylo zapotřebí skutečně obrovského týmu, abychom si byli jistí, že všechno oblečení, všechny masky a filmové pomůcky byly nafoceny. Nasníмали jsme skutečně každý kousek každé scény ve 3D.“

Stafford pokračuje: „Měli jsme obrovskou zásobu počítačů, které obsluhovala řada operátorů. Což byli i ti, kteří museli kontrolovat záznam všech našich kamer pro digitalizaci snímání pohybu. Museli se ujistovat, že všechna data jsou v pořádku, což byla nesmírná práce. Museli jsme natáčet každý záběr dvakrát, někdy i čtyřikrát, a pak jsme se pokusit, aby to vše hezky zapadlo do normálního natáčecího dne.“

Jeden z největších úspěchů pro tým speciálních efektů byl, když Maurice naváže pouto s Novou. Stafford říká: „Její interakce s lidoopy je tak dojemná, že to přináší celou řadu složitostí – od toho jak její vlasy jemně splývají s hustou Mauricovou kožešinou, až po její oblečení, které jí lehce tlačí na břicho. Všechno muselo být pečlivě uspořádáno, aby celkový dojem byl co nejvíce přesvědčivý.“